

Oase - Gebedsviering zaterdag 10 juli 2021 19.00 uur

Thema : Ben jij ook één van de 12

Voorgangers : Huub Bukkems en Mieke Mol
Techniek : Armand Klaassen & Paul Hafkemeijer
Piano : Frank Bockholts
Cantor : Jeroen Kok
Lichtje : Nellie Verhees

Paaskaars brandt

Muziek

Mededelingen

Klankschaal

Aansteken Oase-kaars

Woord van welkom en inleiding

Goede avond, welkom jullie die o zo blij zijn hier weer aanwezig te mogen zijn, welkom aan degenen die vanuit huis meekijkend en meeluisterend met ons verbonden zullen zijn. Wij zijn hier samen om elkaar te inspireren, onze bevlogenheid te delen en niet onder stoelen of banken steken, te luisteren naar woorden en muziek om daarna de uitdaging te kunnen aangaan opnieuw op weg te gaan en in onze omgeving van familie, vrienden en bekenden te laten merken dat er iets van Hem uit ging dat mensen boeide en aantrok. Daarover horen wij vanavond verhalen over Gods vertrouweling Jezus die van binnen uit mensen heilzaam nabij was. Wij lezen over de bevlogenheid van Amos in zijn strijd tegen feestvierende priesters en leiders en uit Marcus dat Jezus zijn vrienden op pad stuurde om zijn voorbeeld te volgen .

Openingsgebed

Hij zocht U, God, en Hij vond U.
En van U vervuld is Jezus op weg gegaan
om in woord en werk mensen heilzaam nabij te zijn.
Maak ons vertrouwd met wat hem dreef
een mens voor anderen te zijn.
En wees om Jezus' wil ons nabij dit uur
Met de warmte van uw menslievendheid
met de weldaad van uw vrede, Amen

Openingslied : GVL 421 De Heer heeft mij gezien

Gebed om ontferming

Acclamatie "Doe ons Heer uw genade aanschouwen, laat komen uw heil over ons " .

Heer, niets is menselijker dan fouten maken,
niets getuigt echter van meer liefde dan elkaar vergeving schenken,
wees ons genadig als wij Uw roep niet verstaan er te zijn voor de ander.

Acclamatie : "Doe ons Heer.....".

Lezing vrij naar Amos 7, 12-15 (Peer Verhoeven)

Amasja, priester te Betel liet Amos weten:

Ziener, maak dat je wegkomt, smeer hem naar elders en verdien er je brood met de profeet uit te hangen. Hier in Betel, bedevaartsoord van de godsdienst van de koning, hier ben je niet langer gewenst. Amos diende Amasja van repliek : ik ben geen profeet, niet een lid van het gilde, herder en tuinder ben ik van beroep. Maar van achter mijn beesten vandaan heeft God mij geroepen en te verstaan gegeven zijn profeet in Israël te zijn.

Lied : GVL 519 Stem als een zee van mensen

Lezing Marcus 6, 7-13

Jezus trok rond langs de dorpen in de omtrek en onderwees de mensen. Hij riep de twaalf bij zich en zond hen twee aan twee uit, en gaf hun macht over de onreine geesten. Hij droeg hun op niets mee te nemen voor onderweg, geen brood geen reistas en geen geld, alleen een stok. Sandalen mochten ze wel dragen. Maar, zei hij, trek geen extra kleren aan. En ook zei hij: als jullie ergens onderdak krijgen, moet je daar blijven tot je verder reist. Maar als jullie ergens niet welkom zijn en de mensen niet naar jullie luisteren, moet je daar weggaan en het stof van je voeten schudden ten teken dat je niets meer met hen te maken wilt hebben. Ze gingen op weg en riepen de mensen op om tot inkeer te komen, ze dreven veel demonen uit en zalfden veel zieken met olie en genazen hen.

Levend woord

Beste geloofsgenoten,

Ik wil jullie meenemen naar heel lang geleden toen mensen waarover in de Bijbel wordt geschreven werden uitgedaagd op weg te gaan naar de ander. Zoals de profeet Amos. Het Rijk waarin hij woonde was ernstig verdeeld en de priesters en de leiders van het volk hadden het drukker met feestvieren dan het zorgen voor het volk dat aan hen was toevertrouwd. Amos trok ten strijde tegen deze wijze van leven, het is een schande voor het volk. Dat Amos zich hiermee niet populair maakte, was duidelijk. Hij kreeg de dringende raad om elders zijn visie te gaan verkondigen. Maar Amos weigert, hij is geroepen door God, hij is niet alleen, en dus blijft hij.

Wij hebben verder uit Marcus gelezen dat Jezus de 12 vrienden bij zich riep en hen twee aan twee uitzond en hun de kracht gaf om op weg te gaan naar mensen die steun nodig hadden. Hij stuurde hen op zending door Galilea. Ze hadden heel wat meegemaakt met hem. Ze hadden gezien hoe hij gehoor vond maar zij hadden ook gezien dat velen niet geraakt werden door zijn voorbeeld. Het leek eenvoudig, neem geen brood, reiszak of geld mee. Zij zouden in contact komen met mensen die hun gastvrij zouden opnemen, echter als de mensen niet wilden luisteren moesten ze weggaan, het stof van hun voeten schudden en elders opnieuw beginnen. Wij zouden wellicht zeggen, houd op met nodeloze energie te stoppen in zaken waar geen perspectief in zit, hoewel het zou kunnen dat later pas blijkt hoe goed het was dat huis toch binnen te gaan. Jezus vertrouwt er op dat eerlijkheid en oprechtheid een goede respons zal krijgen. De vrienden moesten contact opnemen met de mensen, tijd maken en naar hen luisteren. Door zo te handelen horen ze wat mensen meemaken, welke zorgen ze hebben, wat hun vreugde verschaft en wat hun bedrukt. Niemand is vrij van zorgen en trauma's en waar er een luisterend oor is, worden deze zorgen duidelijk en kunnen eventueel verminderd worden. Op die manier hebben de leerlingen op hun tocht zieken bijgestaan en mensen bevrijd van wat op hen drukt. Tegelijk hebben de leerlingen kunnen vertellen wie Jezus voor hen was, hoe hij over God dacht en hoe hij mensen wilde samenbrengen. Jezus zond zijn leerlingen twee aan twee. Ze mochten kennelijk geen solospeler zijn en niet vereenzamen, ze kunnen elkaar aanvullen. Het verhaal van Noach klinkt hier mee. Een verwijzing naar een wereld die ten onder gaat aan haar eigen kwaad, waar God een nieuw begin maakt. Twee aan twee, een verwijzing ook naar het feit dat in die tijd in die context, er twee getuigen nodig zijn om vast te stellen wat waar en geldig is. Twee aan twee, niet alleen maar samen, in teams. Zoals mensen vanaf het begin van de schepping samen geschapen zijn om op weg te gaan.

De leefregels die Jezus aan zijn leerlingen meegaf waren uitdagend. Als ik me probeer te verplaatsen naar onze tijd en me richt naar mezelf en anderen die in God geloven en pretenderen de boodschap die Jezus ons meegeeft uit te dragen zijn die leefregels nog steeds uitdagend en de weg naar de medemens vol angels en klemmen. Wij beseffen dat vele oude kerken ver afgedwaald zijn van de oorspronkelijke boodschap. Die boodschap is bestoft geraakt onder een oude gesettelde en conservatieve kerk. Nu en dan kreeg het zijn frisheid terug. Franciscus van Assisi, de zoon van een rijke lakenhandelaar is getekend door de ontmoeting met een melaatse en koos een levenswijze waar armoede bestreden werd. Martin Luther King, zuster Theresa, Bisschop Bekkers zijn voorbeelden van aandacht voor de zwakkeren onder ons en van opbloeiende liefde tot de medemens. Paus Franciscus probeert vanuit zijn bezorgdheid om een arme en dienende kerk die kerk nieuw leven in te blazen, te ontdoen van het stof. Hij gelooft in de kracht van eenvoudige middelen, niet in grote plannen en overdreven structuren. Hij wil met hedendaagse middelen de mensen bereiken. Hij voert een moeizame strijd de curie te hervormen. In Marcus 6 lazen we dat Jezus zijn leerlingen de opdracht gaf om er op uit te gaan en de huizen van mensen

binnen te gaan. Het ideaal waarmee Jezus zijn leerlingen op stage stuurde is een ideaal dat voor alles lijkt te gaan.

Wij, leden van Oase doen ons best de weg naar elkaar en de medemens te blijven bewandelen. Wij hebben elkaar 5 jaar geleden geroepen om de boodschap van het evangelie door te geven, niet van een ivoren toren maar midden in het leven, midden tussen de mensen, in hun leefwereld. Je zou kunnen zeggen, wij moeten een levende brief van Christus zijn. Dan zien de mensen met eigen ogen, hoe het geloof werkt, welke rol het speelt in het leven van degenen die zich geroepen voelen. Het evangelie is geen boodschap die we moeten droppen, het is niet een boodschap die bij woorden alleen moet blijven, maar het moet geleefd worden. Daarom is het zo belangrijk om huizen binnen te gaan, om te bidden om geopende deuren en harten. Om te investeren in contacten met burens en mensen in onze netwerken. Is dit allemaal te hoog gegrepen? En denken we al gauw, dat lukt mij niet? Misschien ter bemoediging:

Er was eens een missionaris die in het oerwoud de weg kwijtraakte. Na enkele uren rondgedwaald te hebben, trof hij uiteindelijk op een open plek een afrikaan aan die voor zijn hut zat. Omdat hij de taal sprak, kon de missionaris duidelijk maken dat hij verdwaald was. Hij vroeg de man of deze hem de weg terug kon wijzen naar de bewoonde wereld. Zonder een woord te zeggen stond de afrikaan op en begon met zijn kapmes een pad door het oerwoud te banen. De missionaris volgde. Er verstreek een half uur en ze vorderden gestaag, maar er was nog geen spoor van een pad te bekennen. Ondertussen kapte de man onverstoord verder. Er verstreek een uur en nog een en nog een. En nog steeds geen spoor van een pad of een verharde weg. Uiteindelijk verbrak de missionaris het stilzwijgen en vroeg: "Waarom zie ik nog steeds geen weg?" "Meneer", antwoordde de afrikaan "Er is hier geen weg, Ik ben de Weg voor u". Eigenlijk is dat het geheim: Jezus is de Weg. Als je op weg bent kun je het gevoel hebben dat God met je meewandelt. Huub Oosterhuis beschrijft het als volgt:

Je taal, je hartslag verraadt je.

Je wandelt met de Heer.

Je bent tweeduizend jaar oud.

Hij heeft je gevonden, gevoed, gebroken, vermenigvuldigd,
hij geeft je van hand tot hand als dagelijks brood voor je broeders.

Hij noemde je naam: liefde.

Leef maar, je bent toch niet meer van jou.

Je bent zijn geluk, uitgezonden om wonderen te doen,
hoor de blinden luid kreunen om licht,
zie de doven staan dicht om je heen,
de bezetenen herkennen je stem en je voetstap,
en de doden dromen nog van jou,
het water wacht in de kruiken,

de steen wil brood worden,
de boom zal vrucht dragen als jij voorbij komt,
de berg wil in zee gaan,
jouw woord splijt de harten als donkere muren,
en jijzelf bent de hemelpoort.
God zelf is je reisgenoot,
hij zal een stok voor je snijden,
een hoed voor je vlechten,
een gordel.
Hij is je mantel je leeftocht,
de rots en het water,
de weg.
Hijzelf is het wonder in de mensen.

Wie het evangelie dient, heeft niet veel nodig om wonderen te kunnen verrichten. Een stok, een paar schoenen en indien mogelijk iemand om mee op te trekken. In een wereld waar geld, goederen, eten en drinken al te vaak bepalen wat wij denken nodig te hebben om een missie succesvol te laten verlopen, ook in de kerk, is dat iets om ter harte te nemen. En ons te realiseren dat het succes van Gods helden niet van geld of goed afhangt maar van de bereidheid op reis te gaan, en samen te zoeken naar wegen om Gods aanwezigheid hoorbaar, voelbaar en tastbaar te maken. Samen zijn we meer mans dan alleen, kunnen we elkaar steunen en beschermen maar ook elkaar op het rechte pad houden en samen besluiten wanneer het tijd is om onszelf uit de modder te trekken en iets anders te proberen en de uitdaging te blijven aangaan.

Stilte en muziek

Geloofsgebed: Ton Baaten

Ik geloof in een kerk die haar deuren wijd open zet,
waar ieder welkom is en niemand buitengesloten wordt.
Ik geloof in een kerk die geen onderscheid maakt tussen man en vrouw,
tussen mensen van verschillende geaardheid,
waar ieder heilig is en zondig tegelijk.
Ik geloof in een kerk die geen rangen en standen kent,
waar allen van hoog tot laag zusters en broeders zijn van elkaar.
Ik geloof in een kerk die haar eigen grenzen overschrijdt
en een tafel bereidt voor allen die zich tot Jezus bekennen.
Ik geloof in een kerk die het woord van God in dialoog belijdt
en waar communie hand in hand gaat met solidariteit.
Ik geloof in een kerk die niet heerst, maar dient,
waar recht gedaan wordt aan allen,

die niet denkt aan eigen roem,
maar die de kleinen eert en hen optilt uit hun vernedering.
Ik geloof in een kerk die haar crisis te boven komt
en blijft getuigen van de hoop die in haar leeft.
Amen.

Vredeskaars aansteken

Vredesgebed

Heer, maak mij tot instrument van uw vrede:
laat mij liefde brengen waar haat is,
eenheid waar mensen verdeeld zijn,
vergiffenis aan mensen die zwak zijn,
laat mij hoop geven aan wie niet meer hoopt, geloof aan wie twijfelt;
Laat mij licht brengen waar het duister is en vreugde waar mensen bedroefd zijn. Heer,
help mij niet zozeer om zelf gelukkig te zijn als om anderen gelukkig te maken; niet
zozeer om zelf begrepen te worden als om anderen te begrijpen;
niet zozeer om zelf getroost te worden als om anderen te troosten;
niet zozeer om bemind te worden als om te beminnen;
want als ik geef, zal mij gegeven worden,
als ik sterf zal ik voor eeuwig leven.

Voorbeden

Acclamatie voor en na de gebeden: "Die ons voor het licht gemaakt hebt".

Bidden wij voor deze wereld die groot en onafzienbaar is, een samenleving van miljoenen mensen, kranten vol wereldnieuws, voor de kleine wereld dicht om ons heen, voor de mensen die bij ons horen, en voor hen die onze zorgen delen en voor hen die op ons zijn aangewezen.

Voor allen die een grote naam hebben, voor regeringsleiders en voor leiders in de kerken, synagogen en moskeeën, en de vele anderen wier woord en inzicht van invloed zijn op de situatie in onze wereld; voor allen die leven in de schaduw van het wereldgebeuren, voor hen die onopgemerkt blijvend hun plicht doen en berusten in hun kleine lot. Voor allen die vanzelfsprekend rechtvaardig zijn, gewoon en sympathiek.

Voor mensen die veel geleden hebben en nog lijden van de coronapandemie in de vorm van al of niet blijvende ongemakken of nog niet bekomen zijn van de beperkingen die hun en ons waren opgelegd. Dat zij deze contactarme en sociaal moeilijke periode te boven komen.

Voor al die medemensen wier leed ons dagelijks voor ogen komt via de media, voor de slachtoffers van rassendiscriminatie, voor de miljoenen vluchtelingen, om uitzicht, en milde mensen die hen met open armen ontvangen, ook in ons land.

Voor ons die hier bijeen zijn en die vanuit thuis ons kunnen volgen geef ons kracht en zegen door alle veranderingen heen in het zoeken van goede wegen naar de ander.

Er is nu gelegenheid om een voorbede uit te spreken.

Het lichtje gaat naar Tonny en Ed. Als leden van de vieringengroep hebben zij de voorbije jaren mooie vieringen verzorgd. Namens Oase hartelijk bedankt! Een bos bloemen zal dit lichtje vergezellen. Laten wij nu in stilte bidden voor de zorgen die ons bezig houden.

Onze Vader

Onze Vader,
hemel en aarde diep in ons verborgen,
laat jouw wil geschieden.
Geef ons dagelijks wat we nodig hebben naar lichaam en ziel.
Vergeef ons onze tekortkomingen
En leer ons mild te zijn voor onszelf en voor anderen.
Maak ons wakker uit slaap en dwangmatigheid,
En laat ons steeds het goede doen.
Want van jou is de toekomst tot in eeuwigheid.
Amen.

Brood voor onderweg (tekst van Huub Oosterhuis)

Goede God,
wij weten van een naam, een oud verhaal dat ons is doorverteld,
over een mens die vol was van uw kracht, jesus van Nazareth, een Jodenman.
In Hem zou Uw genade zijn verschenen, uw mildheid en uw trouw.
In hem zou voorgoed aan het licht gekomen zijn hoe gij bestaat, weerloos en
zaveloos, dienaar van mensen.
Hij was zoals wij zouden willen zijn, een mens van God, een vriend, een herder.
Een die niet ten eigenbate heeft geleefd en niet vergeefs, onvruchtbaar is gestorven.
Tot zijn gedachtenis nemen wij dit brood en breken het, als teken van verbondenheid
met hem en met elkaar.
Brood voor onderweg, voor de dingen die komen gaan..... dat wij aan elkaar geven.
Dat wij hem bij ons levend houden.

Lied : Die mij droeg

Slotgedachte

Geroepen zijn, is vervuld zijn van vurig verlangen om Gods Rijk Gestalte te geven in gerechtigheid en vrede voor alle mensen, in aandacht en hartelijkheid voor eenzamen en verlatenen, in sterke steun en inzet bijzonder voor kleine arme mensen.

Het betekent ook bescheidenheid om anderen te benaderen met oprechte eerbied en begrip, ook al volgen zij een andere weg naar God. Het betekent ook bereidheid tot samenwerken om een nieuwe wereld op te bouwen waar mensen broers en zusters zijn van elkaar, kinderen van eenzelfde vader, waar vrede heerst en de wil om problemen te benaderen langs 'n open gesprek, bekrachtigd door belangeloze dienstbaarheid.

Geroepen zijn is de sterkte van Gods Geest ervaren die je stuwt door alle moeilijkheden heen om van mensen te blijven houden ondanks tegenwerking en onbegrip. Het is Jezus blijven volgen door onmacht, lijden en dood heen naar de vreugde van nieuw leven dat onverwoestbaar stand houdt.

Zegen

Wij gaan elkaar zegenen met de volgende woorden :

Het ga je goed! Dat gezegend is deze tijd van groei en bloei.

Dat gezegend is deze periode van minderen en loslaten.

Dat je rennen en wandelen en je prestatiezucht genieten wordt.

Dat juist nu je huis meer een thuis wordt en vriendschapsbanden weer sterker worden.

Neem de tijd om stil te staan bij hetgeen je draagt.

Leef in verbondenheid met je ziel en met respect voor je lichaam.

Geniet van wat mensen je bieden en van wat de natuur je schenkt.

Heb een goede tijd en ga met de kracht van de hemel, het licht van de zon, de jacht van de wind, de vastheid van de aarde.

Het ga je goed.

Slotlied: Ga met God